

Înainte

ZIAR POLITIC INDEPENDENT
APARE SĂPTĂMĂNAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
ARAD, Strada Eminescu Nr. 18.

ABONAMENTE:

Pe un an — — — 160 Lei
Pe șase luni — — — 80 „
Pentru săteni și studenți — 150 „
Pentru instituțiuni și autorități 300 „

Între generații

Problema valurilor de ritmă reînnoire a vieții, și ca se cheamă pe alocuri și sta între generații, va fi văzută într-o zi pe tăis, cu toamplăoarea pe care o remă. Inacțiunea, desorientea și sterilitatea noilor mende de viață, a căror artă vitregă se permanentiză, datorită stării pe loc ntregului mecanism sociere o confruntare a cecari vin cu cei cari au bbilizat, în profitul lor vrea și... istoria.

La viața noastră publică, sim câte-va accente noi vigoare și de tinerețe, și vreau să răzbească în e lumină. Desigur, aceanu este totul. Mai trebuie amica unui ideal — o idee e să adune energiile, și le proiecteze în spre viitor. Când acest ideal va fi spus numele lui, și va fi lumide entuziasm credinții, blema generațiilor va fi a rezolvită în mod fic în favorul celor cari ridică. Așa, cum imperiși cu logică de fier se rec lucrurile, în viață, te tot și din todeauna. eace, tatonări și indem-

nuri își acumulează acum tinerețea, între două plimbări și în discuții de stradă, nu este suficient pentru o luptă de cucerire.

Suntem dintre aceia, pentru cari viața are valoarea ei productivă și nu aparentă. Credem în forțele active de rodnicie, și nu în negațiunea care ocolește isvorul de viață.

Este bine ca generația tină să vadă lucrurile aceste, simple și la îndemâna ori cui — pentru că, dacă va veni vremea să se facă procesul dintre generații, să aibă suficiente arme de luptă în spre apropierea victoriei, și a dreptului la viață. Va fi încăștig, desigur, tinerețea, dar aspirațiile neamului nostru cer azi un câștig de calitate, și de adâncime iar nu unul de cantitate și de întindere. Cu atâta, problema generațiilor nu este numai o chestiune de căpătuială pentru individ, ci are semnificația unei licăriri de progres pentru societate.

De aceia lucrurile se cer spuse aci și cu sublinieri de adeziune pentru aspirațiile de rodnicie ale tinereții.

„Înainte“

Cetiri biblice

unt case și familii binecuvântate de Dumnezeu, în care se ste zilnic cuvântul lui Dumnezeu din Sfânta Scriptură. În alte mai luminate se citește mai și, dar la noi mai puțin, r foarte puțin.

e obicei frumos și cât de tinesc... Să vezi membrii faiei adunați seara în jurul tal, care deschide Biblia și ci...

„Iubiți pe vrăjmașii ri, faceți bine celor ce vă blastamă și vă rugați penecete vă fac vouă răz. milostivi, precum și Tatăl și nu veți fi judecați; na adăți și nu veți fi osândiți; și vi se va ierta... Și um voiți să vă faceți vouă enii, faceți și voi lor ase-

„Inchide cartea, se să și mai rostește, de înere un Tatăl nostru... me nu ar petrece mângăjat te clipe. Care suflet nu s'ar himde harului lui Dumnezeu, um se deschide o floare a de razele soarelui binefă-

colo este fericire, unde credință, și credința acolo fiă, unde este Duhul și Cului lui Dumnezeu. Acest a r l-a predicat todeauna bi-a creștină și l-au primit ca un potir inimile bune. Și a bine, mulțumire și pace. de s'au desrădăcinaț objele bune și s'au uitat pole lui Dumnezeu, s'au nșuit puterile întunereculi oate relele cari pasc pe ul necredincioșilor.

um, în toate părțile sunt ne de întorcere la lumina arului și la puterea credinbunt semne de renaștere re-

ligioasă și morală peste tot pământul, îndeosebi în țările, cari au la conducere oameni vrednici de cârmă și de răspundere.

Mijlocul cel mai bun de îndreptare a păcătoșilor este tot cel vechiu: Biserica și cu Biblia. Acest adevăr îl recunosc astăzi toți înțelepții și oamenii cinstiți, cari cer ajutorul religiei și a moralei creștine la vindicarea releur.

Iată în aceasta privință un document de mare însemnătate, — o circulară adresată din ordinul Ducelui Mussolini tuturor directorilor de școale din Italia.

„Toți profesorii și învățătorii vor citi Noul Testament, vor explica aceasta carte dumnezeiască și vor veghia ca aceștia să învețe de rost pasagiile cele mai frumoase. Cartea aceasta nu trebuie să lipsească din nici o bibliotecă școlară, căci după a-tătea veacuri, ea este mereu nouă. Este cea mai importantă dintre toate cărțile și cea mai necesară, pentru că e dumnezeiască. Guvernul național do-rește să recucerească pe copii și, prin ei, sufletul poporului italian, cu ajutorul acestei Cărți, într-o descoperirea drumului sigur care va duce patria la mărirea cea mai sublimă și cea mai adevărată.“

Ceea ce s'a spus despre Noul Testament se poate spune despre Biblia întreagă, — și ceace s'a făcut pentru școală în Italia, este vremea să se facă și la noi, ca să nu mai fie nici școală, nici casă și nici familie fără cartea credinței, care este Biblia.

Cetirea zilnică a Sfintei Scripturi și cercetarea regulată a scrierilor, va mântui neamul și su-fletele fiilor lui. Păr. Vis.

Mereu afacerea Skoda

În timpul procesului Seletzky anul trecut, găsindu-mă în Capitală, am asistat în mai multe rânduri la desbateri. Erau interesante și provocau lucruri senzaționale. — Bucureștii fierbeau: pe stradă și în cafenele; la teatru și în grădini; la șosea și pretutindeni, nu se vorbea decât de afacerea Skodei. Combinațiile oameilor interesați, fantezia publicului, aduceau din zi în zi, din oră, în oră, lucruri noi, așa zise senzaționale.

Ziarele relevau pe pagini întregi mersul procesului și campanii peste campanii se deslănțuiau în jurul acestei afaceri.

Guvernul de pe atunci, sub președinția d-lui Vaida Voevod, (care în tot timpul procesului guvernase fără cenzură) era crud atacat de opoziție — și'n special de oficiosul liberalilor, — că ar avea amestec în toată această grandioasă afacere.

Fiul primului ministru angajat la întreprinderea străină, oamenii regimului în legături cu conducătorii filialei de aici, etc. etc.

Și cum zilnic, pasiunea de a urmări senzația aceasta, creștea la fiecare cetățean revoltat pentru porcăriile descoperite și pentru compromiterea Statului nostru în comandarea armamentului, se'nțelege că urmăream și eu cu nerăbdare depozițiile celor ce treceau prin fața labirintului spovedindu-și sufletul pro sau contra faimosului corupător Seletzky și a Soc. Skoda. Până într-o zi, când în răgazul celor câteva ore de odihnă după masă, am recapitulat impresiile culesse la proces.

Un lung pomelnic, în fața căruia m'am găsit mai încurcat ca până aci.

Nu găseam elementele cari să descrie fapte precise și hotărâtoare.

Și totuși erau! Depozițiile de azi însă, răsturnau pe cele de ieri, cele de ieri descoseau pe cele de mâine, și așa din martor în martor, deveneau când tragiche când comice, spre uimirea opiniei publice care aștepta cu nerăbdare descoperirea vinovaților și condamnarea lor.

Deodată am abandonat subiectul ce mă preocupa și lectura promtă și pasionată a procesului nu o mai urmăream cu atenția și minuțiozitatea de până acum. Eram convins că adevărul nu se va da la iveală și că istoria acestei afaceri stă ascunsă în întunec de unde nu știu dacă va eși vreodată la iveală.

A venit sentința cu condamnarea trădătorului, care s'a făcut vinovat de ruperea sigilelor și... de nu știu ce călcări de paragrafe legale.

Incolo vălul negru a acoperit toate, și dela ordinea de zi, afacerea Skoda, a căzut, rezervându-ne surprize pentru viitor.

O veche poveste cu cocoșu roșu: „A fost, căci de nu era, nu se povestea, ci că, așa și pe dincolo...“

A trecut destulă vreme și basmul începe din nou. Comisia parlamentară a redeschis chestiunea. Și acum ca și'n anul trecut în procesul Seletzky, se perindă o seamă de oameni, samsari sau politicieni, informatori sau prieteni cari depun în această mare afacere. Ziarele au reluat din nou

subiectul. Skoda cu ai ei actori, deliciul cetățenilor noștri cari urmăresc cu nesățiu descoperirile ce ies la iveală.

De luni de zile aflăm lucruri petrecute în jurul Skodei, fără ca să putem deduce care va fi sfârșitul lor.

Armata noastră este pătată de trădători cari au compromis-o, foști înalți ofițeri în serviciul fabricii străine, de unde primeau importante sume de bani.

Se acuză unii pe alți și cine știe ce se vor mai descoperi până la urmă.

Cine se aștepta ca între fostul ministru de război, gen. Uică și colonelul samsar și politician Șeinescu, să se declare un duel așa de aprig?

Orice minte omenească, căutând deslușire, nu-și poate imagina o cărare de judecată și de apreciere. Urmăriți faimoasele depoziții ale celor doi și confruntările cinice ale celor ce aduc lămuriri în afacerea Skodei!

Trageți concluziile elementare și în conștiințele Dvoastre, de oameni curați, judecați pe toți cei ce au interesul, ca la urmă să se complice tot procesul. Veți ajunge cu toții, atunci, la cea ce am ajuns eu acum un an, în timpul desbaterilor dela corpul de armată, când mi-am formulat convingerea: că adevărul stă ascuns și nimic nu se va descoperi. Iar comisiei parlamentare pentru evitarea unei compromiteri, să-i strigăm: Opriți-vă. Până aci!

Căci totul e zadarnic. Păcat de revolta dreaptă și unanimă a opiniei noastre publice.

Ion Jelecuteanu

Tot într-o chestie de demnitate națională

Notița dintr'unul din numerele trecute ale ziarului nostru, privitor la cișmeaua din parcul Eminescu, cu inscripția azi cu desăvârșire anacronică și ofensând sentimentul nostru național, a avut un răsunet în opinia publică.

Refractare au rămas numai organele oficiale dela Primărie, cari ar fi chemate, să la măsurii pentru îndepărtarea inscripțiilor. — Serviciul tehnic nu aude — nu vede...

Totuși, primim, pe cale indirectă, o asigurare din partea Școalei de Arte și Meserii, că elevii ei ar fi gata să execute gratuit lucrările de reparațiune ce ar reclama această operație. Informatorul nostru, un inimos român, se întreabă înd gnat, care să fie motivele pentru cari primăria nu se sesizează.

Tot același bun român propune ca cișmeaua care azi poartă numele lui B. Baroș, să fie împodobită cu o inscripție românească, și cu un nume istoric sau din alt domeniu al vieții românești.

Suntem convinși că nu va trebui să mai revenim.

R.

— Implinindu-se 20 de ani dela moartea lui Pompiliu Eliade, fost director general al teatrelor, societatea autorilor dramatici a organizat un pelerinaj la mormântul celui dispărut.

Sub muntele cu târg de fete

Sub un cer de azur și de vis, în altitudinile ozonate ale unui platou, se adună zilele aceste, plinind tradiția răzimată'n depărtări insesizabile, lumea moțească la târgul de fete Cărarile ce ies din codrii cu liniști și nemișcare hăulesc de pelerinii ce își duc, odată pe an, nădejile și mărturiile de față cu lumea adunată din văile de sub păduri.

Turiștii și cei de marcă și cei cari se improvizează numai pentru această zi, investimăntând insigniile drumeției: „rucsacul“, basca și voia bună, străini veniți din orașele cu mucagaiuri medievale și moravuri cari justifică orice infrațiune la bunul simț, privesc cu stângherală lume această de culoare și armonie care se încădrează de veacuri în armonia și linia naturii celei adevărate: de pudicitate, de bun simț, — de echilibru moral — Și poate că lucrul acesta nu se spune în deajuns: alături de privești-tea unică a peisagiului scăldat în toate culorile, este această manifestare de puritate în moravuri și felul de a privi problema întemeierii unui cămin. Căci Moțul are vreme odată pe an, să se desfete în privești-tea de prospețime și de serioasă finută a fetelor sale din șapte văi. Și reîntorcându-se din drumurile de țară, în care rătăcește iarna-vara, are abia un răgaz scurt de a-și rostui o așezare de om. De aceia lucrurile se petrec atât de sobru — foarte sobru pentru un loc ca acela și sunt chemate să dureze.

...De aceia, chemarea din tulnic, duios ritm de suflet ce se incuibă'n melodie, ca într'un hamac de vis și nădejdi, impresionează atât de viu pe citădinul deslănat în iubiri de o oră, în urbea-i cu strand, dancing și flirt.

(t. v.)

Iarăși salariile

Salariile funcționarilor de stat pe luna trecută n'au fost încă achitate.

Zilnic zeci de funcționari se prezintă la Administrația Financiară cerând achitarea salariilor, de unde primesc răspunsul că nu sunt acreditive.

Este o bătaie de joc cea ce se face cu bieții funcționari, lăsați în cea mai neagră mizerie, fără pâine și existență acum în lunile de vară, când mulți și-ar îngădui să-și vadă de sănătate prin locurile de odihnă și recreațiune.

În legătură cu această am vrea să știm: Ce fac domni deputați ai județului?

Nici atâta trecere n'au ca, măcar să intervină la Ministerul de Finanțe, să se trimită acreditive necesare funcționarilor din Arad?

Atunci, dece nu-și văd de lucrurile lor personale și să abuză de calitatea publică ce o au?

Săptămâna politică

Vacanță, vacanță... dar nu în politică! Sântem în toată verii, când și cel mai sărac celătean își îndreaptă gândul spre o stațiune climaterică, la umbra unui nuc, sau brad; pe nisipul unei plâji, departe de grijele vieții, mizerii și atâtea cari îl copleșesc în timpul anului. Cu toate acestea, gospodarii de azi și de mâine a treburilor publice, nu se gândesc la odihnă. Și, în țara întreagă masele au fost invadate de acești neosteniți politicieni cari, au alergat cu tot sufletul și cu toată inima în mijlocul poporului ca să-i vestească „marea operă ce o au în perspectivă“.

Ce să-i faci? Așa a fost de când e cerul și pământul ca să ascuți pe profeți și să te închini lor când prevestesc adevărul.

Duminecă, naționali-tărăniști au ținut 4 congrese. La București, Iași, Timișoara și Arad.

În cel din Capitală, fostul vicepreședinte al finanțelor, d. A. Madgearu, a făcut apel la unirea lui A. Vaida Voevod și Iuliu Maniu, cari, deocamdată se privesc chiorâș. În baza experienței din guvernarea trecută, d. Madgearu crede că nu se va putea lua răspunderea pe viitor, numai dacă vor fi lăsate mâini absolute libere în guvernare. Iar partidul naționali-tărănesc nu poate veni la guvernare pentru un timp efemer, — succesiune care va veni după cea de acum.

În discursul său, secretarul general al partidului a spus că guvernarea liberală a fost mai prejos de cât toate așteptările. Liberalii n'au program, cel vechi nepotrivindu-se cu vremurile de azi.

Au fost salvați în luna Mai, pentru că era vorba de salvarea constituției și pentru că să nu se institue dictatura, P. N. L. este un anachronism în viața noastră politică.

La Iași, cel mai cu greutate a fost d. prof. Costăchescu, care a făcut o expunere a situației politice, aducând critici partidului liberal. Șefia d-lui Mihalache e definitivă și în chestia constituției partidul se bazează pe câteva principii cari formează temelia alcătuirii noastre de stat. Nu legile trebuie să acopere greșelile guvernului, ci guvernul trebuie să acopere toate actele Suveranului pentru că popularitatea monarhului să nu fie măcinată din cauza greșelilor guvernărilor.

Dl Costăchescu a adus critici acelor oameni politici cari atacă Coroana în articole nesemnate, prin citații istorice și a acelor cari lansează pamflete iscălite cu nume false.

Regele, a spus d-sa, are deasupra guvernelor o menire înaltă.

Guvernele se pot schimba, însă Regele trebuie să rămână făcila care luminează cărările neamului, să reprezinte continuitatea intereselor superioare ale acestui popor.

Constituirea organizației naționali-tărăniști din Timiș-Torontal, sau mai bine basmul cu coșu roșu, a ajuns la... prolog. Ziua de mâine, ne va dovedi dacă lucrurile au luat sfârșit cu aceasta, și dacă nu vom avea ocazia să scriem despre ele mai mult, mult de tot.

D. Grigorie Iulian, a făcut declarații foarte importante la Tr. Iu. A cerut din nou suspendarea datorilor externe.

În condiții nemulțumite ne-neroase, guvernul a încheiat un nou contract cu Zbrojovka. „N'am luat parte la sărbătorirea d-lui Barhou, a spus d. Iulian, pentru că eu nu pot primi pomană dela nimeni, decât dela consiliința mea“.

Partidul radical-tărăniști, e ca o crenguță care crește cu puteri

nebănuite, devenind copac mare, sănătos.

Afacerea Skoda ia proporții. Zi de zi, comisia parlamentară înregistrează descoperiri senzaționale. În fața ei defilează o seamă de oameni cari spun lucruri moarte sau de natură a deruta toată povestea de până acum.

X. Y.

Simplificarea aparatului de Stat

Printre măsurile ce și-a propus guvernul să realizeze în vederea echilibrării bugetului este și aceea a simplificării aparatului de Stat, prin reorganizarea Ministerelor și a celorlalte servicii publice. Ca urmare a acestei hotărâri va veni o serie de reduceri de personal, desigur dintre cei mai mici, fiindcă aceștia sunt mai mulți. S'a constatat de altfel că din totalul cheltuielilor ce face Statul, 80% merg la plata lefilor și a pensiilor, și abia 20%, sunt cheltuieli de material. De investițiuni, — ceace ar fi mai important — să nici nu mai vorbim.

În orice caz problema reducerii numărului funcționarilor reclamă mult tact și simț de echitate, spre a nu nedreptăți pe cei merituoși, pentru a favoriza, cum se întâmplă în asemenea cazuri, pe cei cu proptele și cu legături pela cluburile politice.

Manifestația averescană dela Brașov

Declarațiile d-lui mareșal Al. Averescu

Dumineca, 3 Iulie a avut loc la Brașov o grandioasă manifestație a partidului poporului. Cu prilejul vizitei d-lui mareșal Averescu la Brașov, au sosit delegații de sătenți și sătence din toate județele limitrofe, precum și reprezentanți ai organizațiilor din vechiul regat.

La ora 10 dim. d. mareșal Averescu, descizând din vagonul său special, a fost întâmpinat cu ovajași.

D. mareșal Averescu a trecut apoi în piața din fața gării unde se afla mulțimea.

D. Ioan Gh. Stoian, șeful organizației partidului poporului din județele Brașov, Odorhei și Tg.-Mureș, a salutat pe d. mareșal Averescu.

D. mareșal Averescu a răspuns: Căldura cu care m'ați întâmpinat găsește în sufletul meu un ecou adânc. Vă mulțumesc și vă asigur că vin în mijlocul vostru cu aceleași sentimente de curată iubire.

Cortejiul și defilarea

S'a format un cortegiu în frunte cu d. mareșal Averescu.

Cortegiuul a parcurs drumul dela gară până în centrul orașului pe bulevardul Ferdinand, unde s'a desfășurat defilarea delegațiilor de sătenți.

Au defilat întâi membrii comitetului central în frunte cu foștii miniștri și parlamentari, șefii de organizații, un grup de studenți, junii călări și apoi rând pe rând sătenții din comunele jud. Brașov și celelalte județe.

Știri politice

D. G. Tătărescu, prim ministru și d. Stăvescu ministru de finanțe au plecat în străinătate, pentru o săptămână, fiind invitați de guvernul francez la marile serbări din Franța.

D. N. Titulescu însoțit de dna și de d-nii Savel Radulescu, subsecretar de stat la externe și Sergiu Nenșor, secretarul particular al ministrului, a plecat Duminecă în străinătate, în concediu de vară.

Înainte de a pleca în străinătate, d. N. Titulescu, a făcut Duminecă, vizite la toți șefii de partide.

Ministrul de finanțe se va întoarce în țară abia la sfârșitul lunii. După ultimele informații imprumutul va fi lansat între 15 August și 1 Septembrie.

Ziarul „Epoca“ publică următoarele: În cercurile liberale se afirmă că la primul consiliu de miniștri, care va urma la întoarcerea în țară a d-lui Tătărescu se va semna decretul-lege pentru reducerea numărului funcționarilor.

Se știe că bugetul prevede un minus de nouăzeci de milioane pe lună la acest capitol. Reducerile vor intra în vigoare la 1 August.

D. Gr. Iulian, șeful partidului țărănișt-radical a plecat Sâmbătă din Capitală cu automobilul la Bădăcin, la dl Iuliu Maniu.

În cercurile politice se comentează foarte mult această intervenție.

Ea este pusă în legătură atât cu evenimentele din partidul național-tărănesc cât și cu situația politică generală.

Aradul are marea cinste de a avea în mijlocul lui distinsă personalitate, dl. Gen. adj. N. Rădescu, care în repetate rânduri a descins aici cu scopul măreț de a călători cu noi la îndreptarea relor ce bântue azi țara.

Domnia Sa, încadrat într-o mișcare politică sănătoasă cinstită și de viitor, condusă de ostașul prim al României d-l Mareșal Averescu, organizează Partidul Poporului în județul Aradului, secundat fiind de elemente active de ad.

Cunoscând cinstea, programul și atitudinea națională; celui ce girează conducerea Partidului Poporului; chează soluții venite cu inima deschisă și largă în mijlocul nostru pentru realizarea marelui operă de refacere a Țării, noi, ciziar independenți, recomandăm acelor cari se simt vrednici de a întinde mâna bunului român, închegând și pe aceste plaiuri o puternică organizație să-l sprijine.

I N A I N T E

Congresul partidului naț.-tărănesc Arad

Impresii

În continuarea reorganizării partidului național-tărănesc, a avut loc la Arad, Duminecă, 8 Iulie, congresul organizației județene.

A fost o reuniune de reprezentanți cu mandat și delegați din județ, împrejurare care a dat un caracter oficial întrunirii, punând plumb în aripile entuziasmului cu care manifestațiile din trecut ale acestei forțe politice, se prezentau opiniei publice.

Ne amintim elanul și atmosfera de impunătoare unanimitate cu care în anul 1928, cei peste 30 mii oameni au întâmpinat prezența la Arad a dlor Iuliu Maniu și Ion Mihalache. Deastădată un număr înfruntat de delegați cu hârtie la mână, — nici o mie de oameni, — au asistat la relucerea organizației.

Dar dl Iuliu Maniu?

Căștigul pentru cei cari au asistat la congres constă în verificarea îndeaproape a conflictului dintre dnu Iuliu Maniu și Al. Vaida-Voevod care s'a dovedit, a fi cu mult mai adânc decât spectatorii obiectivi și-l-ar fi închipuit. Într'adevăr, sub toată durata congresului nu s'a amintit niciodată numele dlui Iuliu Maniu. Ba, să fim drepiți, dl Ion Mihalache, arătând ce a făcut generația eroică a Ardealului, a amintit o singură dată numele dlui Iuliu Maniu, dacă nu ne înșelăm, între acelea ale lui Gheorghe Pop de Băsești și Teodor Mihail. În orice caz pentru istorie. Deși s'a vorbit de luptele și realizările partidului național, de fuziunea din 1926, de Alba-lu-

le romanilor, cari investeau pe unii din cetățenii Romei cu puteri discreționare pe un anumit termen și după expirarea cărui ei se duceau în fața Senatului, unde și dădeau seama de ceace au făcut. Vreau dictatura cu investirea țării și cei care o execută să dea socoteala în fața țării. Dictatura oamenilor cari fac lucruri pe ascuns, cari înșală vorbind de democrație, de libertate, și cari nu în seamă liber-car de Constituție, dictatura aceasta nu se poate admite.

Întrunirea d-ică de aci ne spune că este nevoie de o îndreptare și de acela înțeleg nevoia dictaturii cu responsabilitate. Este o expresie în viața noastră politică care circulă ca o monedă curentă „Eu răspund“. Să-mi se arate unul care a răspuns sau care a tras la răspundere pe cineva.

În încheiere, d. mareșal a mulțumit pentru manifestația făcută.

După întrunire membrii comitetului central și șefii de organizații au luat masa la Bran.

Au toastat d-nii: G. Stoian pentru M. S. Regele, Beres-Bacău, Jacomi-Muscel, Petre Zaharescu, Kogălniceanu-Sibiu, dr. Duca Galăți, Nicu Bacău și Al. Oțeleșeanu.

lia din 1928, de opera de guvernare a partidului și de programul de viitor.

Să fi existat oare acest domn Iuliu Maniu în partidul național-tărănesc? Iată ceace ar fi putut întreba cu drept cuvânt cineva. Și dacă tăcerea sub care a fost trecut omul dela Bădăcin, ar fi motivată numai de interese strategice în vederea apropierii scaunului ministerial, lucrul, deși cu greu, ar mai fi explicabil. Dar, dacă uitarea, cum bănuim noi, se datorește unei stări sufletiești, suntem, pe drept cuvânt îndreptățiți să înclinăm pentru un pesimism pronunțat.

Și tineretul?

Cu aceeași strângere de inimă am văzut l'psa preocupărilor congresului de tineret al partidului, care, odinioară, mărșăluia cu atât de însuflețire sub culele steagului pe care erau înscrise semnele unor nădejdi de viitor. Dar cel puțin de această disgrație a generației tinere, poate fi făcută responsabilă însă și atitudinea acestui tineret, care încă din 1928, la venirea la cârmă a partidului, s'a lăchidat de bună voie, în schimbul unor înșelătoare promisiuni și momeli. Roadele se culeg acum, și se culeg mai cu seamă de către aceia cari au înțeles să ducă în lupta pentru un ideal tot entuziasmul tinereții și dragostea neprecupețită pentru ideile.

Dl președinte

Este așadar firesc, ca în asemenea condiții marea problemă să fi aci ca și aiurea să o constituie chestiunile de persoane și lupta pentru onoruri. Discuțiile ce s'au născut în jurul alegerii președintelui organizației județene, e au fost rețezate într'un mod simplu, prin alegerea dlui Ion Mihalache. Am văzut câteva figuri triste cu acest prilej, și culisele erau umbrite de grija atâtor „intelectuali“ cari se văd de pe acum încălecați de elementul rural și țărănișt. Iar frecăturile între fracțiunile dlor A. Birtolon și Mihail Cosma vor începe de pe acum abia, spre a sfârși prin isbânda celui dintâi.

Față nouă

Și astfel, s'a procedat la alegerea comitetului și a delegației permanente. Trebuie să arătăm oare că aproape 90 la sută dintre cei aleși sunt oameni, cari în 1928, se găseau încă în stare de nebulosă politică, sau pluteau în ape vrășmașe? De un timp partidul național-tărănesc la Arad, înseamnă o lungă serie de tranșugi. Iar prin sală, am zărit cu totul modești și sub rampă, pe dnu Aurel Raicu, Cornel Luțai, și — ariergardă — dl Ilie Ardelean.

Or, lucrurile nu îngrijorează pe nimeni: este prea evident, că partidul național-tărănesc va veni încurând la putere; că prea l-au năpădit transjugi cu însușiri divinatorii. Și important este acest lucru: mai presus de orice. Mai presus de program și de ceace se va putea realiza. Rep.